

Szivarvány

4

2009. ÁPRILIS

Tojik a fehér tyúk, tojás van alatta,
Adják ide hamar, hadd fussak el haza!
Én vagyok apámnak a legkisebb fia,
A puliszka mellett vitéz katonája.

Én kis kertész legény vagyok,
Rózsavízzel locsolgatok.
Azt álmodtam az éjszaka,
Itt is van egy szép rózsafa.
Rózsafának ága hajló,
Azon van egy rózsabimbó.
Én a bimbót meglocsolom,
És a hímet elfogadom.

Rózsafa tövéből
Rózsavizet hoztam,
Az a legszebb kislány,
Akit meglocsoltam.
Az illatos rózsavíztől
Megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beférnek
A piros tojások.

E háznak van egy rózsája,
Rózsának van egy bimbója,
Én a bimbót megöntözöm,
A tojáskát megköszönöm.

Húsvéthétfő ünnepnapján
öntözködni jöttem én,
van-e elég piros tojás,
van-e elég sütemény?
Szagos víz van a kezemben,
lányok, el ne fussatok,
szagos víztől pirosabb lesz
fehér bársony arcotok!
Nem sajnálom tőletek én
az illatos locsolást,
cserébe csak egyet kérek:
húsvéti piros tojást.

LELKES MIKLÓS

Az okosszavú nyulacska

Egyszer egy tréfás-
kedvű király va-
dászni ment. Rókát nem
látott, farkassal nem talál-
kozott, a medve máshol
dörmögött, a szarvas pe-
dig úgy elbújt előle az er-
dőbe, hogy sehogysem tudta megtalálni.

A király nem vette szívére a dolgot. Tudta, hogy a vadászszerencse is forgandó, így inkább kispárnáját vette elő. Lefeküdt pihenni, álmodozni egy fa alá.

Majdnem elaludt már, amikor félálmban mellére ugrott egy pici nyulacska. A király elkapta a nyuszi hosszú fülét, és a levegőbe emelte a kapálózó állatot. Szegény nyúlfiú remegő hangon könyörgött:

– Ne bántson engem, vadász király úr, én

csak egy buta kis nyulacska vagyok, légynek sem ártok!

A király töprengett, majd így szólt:

– Jó! Ha őszintén megmondod, hogy mit adnál nekem az életedért cserébe: a füled, a szemed, a lábad vagy a bundád, hát üsse kő, teljesítem a kívánságod!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

Most ijedt csak meg igazán a nyulacska. Lázasan gondolkodott, hogy mit is feleljen, és végül, nyúltól szokatlan bátorsággal így szólt:

– Egyiket sem, és nem is hiszem, hogy bármelyiket elkérné tőlem felséged! Ha nem volna fülem: mivel hallgatnám parancsaidat? Ha nem volna szemem: mivel láthatnám, hogy valóban a mi fenséges urunk, a király előtt állok?! Ha nem lenne lábam: mivel szaladnék villámgyors futárként, ha felséged ezt parancsolja?! Bundámra pedig a felséged iránti tisztelet miatt van szükségem: csak nem akarja király uram, hogy meztelenül jelenjek meg a színe előtt?!

Elnevette magát a király:

– Hát ez utóbbit tényleg nem kívánom, ha csak nem nyúlpecsenyeként akarod tiszteleted tenni előttem! Nem vagy te buta nyulacska! Jól válaszoltál. Nem bántalak. Sőt! Itt van a tarisznyámból ez a szép piros, mosolygós alma, ez legyen jutalmad! Ha aranyérmet akasztanék a nyakadba, az úgyis leesne legközelebbi uccu-neki!-futásodnál...

Az okos nyúl szájába vette az almát, és elnyargalt vele. Máig is ő az egyetlen nyúl, aki almát kapott egy vadász – ráadásul egy király! – tarisznyájából.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Csikós ének

Fejünk felett könnyű szél lebeg,
Énekel egy csikós éneket.

Szilaj csikót jöttem venni,
Úgy szeretnék messze menni.
Szilaj csikót jöttem venni,
Úgy szeretnék messze menni.

A csikónál gyorsabb vagyok,
Mégis inkább itt maradok.
A csikónál gyorsabb vagyok,
Mégis inkább itt maradok.

DONKÓ LÁSZLÓ

Tavaszi pillanatok

Patakparton pipitér,
mondgatja, ki mit ér,
aranylik a gólyahír,
a hóvirág hóra nyíl...

Cinke kezdi: nyitnikék!
Zöld a gyep, mily kék az ég!
Ezüst küszök ugranak,
tó fölé gurul a nap...

A vadrózsa vízbe ér,
szakomba* hal tíz se fér,
rág egy hód a gát alatt,
– tavaszi a pillanat.

*szak: hosszúnyelű, zsák alakú háló

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Panna verse az önbizalomról

Az én fejem olyan kerek,
mint az alma, mint a retek.
Az orcám meg olyan piros,
mint a kifestett papiros.
Szép is vagyok, mondják mások,
a felnőttek, óriások.
Okos vagyok, vág az eszem,
naponta gyümölcsöt eszem.

TOMOS TÜNDE rajzai

Eljárok az óvodába,
dolgom nincs sok, „lóg a lába...”
Egész nap csak teszek-veszek,
és ha egyszer nagylány leszek,
anya mondta, akkorára
beírat az iskolába.
Megtanítják, hogy a gyerek
kerek feje mitől kerek,
mitől piros az orcája,
szépségemnek mért nincs párja.

Volt egyszer egy béka.

Ennek a békának volt egy nagy feje, nagy fejének két csücskén két szeme, két szemén rebbentő pillák – hát ilyen volt a béka.

Aztán még olyan is volt a béka, hogy amikor boldog volt, arcán a zöld fényes lett: így volt ez akkor, ha ugrált egyik tavilapiról a másikra, ha a tó füveiből ugrókötelet sodort, vagy ha ráfeküdt egy épp arra úszó dinnyehéjra, s ott puffogtatta a nyakában levo lufit: puff ki, puff be.

Miközben így puffogtatott, fényeskedő zöld arcával, boldogan, észrevett valamit a vízben. Valamit, amit nagyon kellett nézni, mert csodaság volt az: apró, kerek, fényes labdacsok úsztak, járták útjukat a tó vizében, annak állatai és növényei közt lebegve.

A béka benyúlt a vízbe, ujjai közé csippentette a kényes-

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy béka

testű labdacsokat, és egymás után, óvatosan felrakta őket a nyakára, körbe-karikába rakta, mint a gyöngyöt, kanyargott nyakán a sok

labdacs, egymáshoz tapadva.

Mikor már egy labdacs nem sok, annyi sem fért több a kanyargásba, felállt a dinnyehéjon, és feje csücskén levő szemén a pillák megrebegtek a gyönyörűségtől:

– Óhh, én vagyok a bájos! Óhh, én vagyok a szépségesszép! – ezeket gondolta csücskös fejében, és úgy érezte, minden olyan, amilyennek lennie kell.

Visszafeküdt hát a dinnyehéjra, és elkezdte puffogtatni a nyakát, kövérítette, soványította. Azaz csak kövérítette, mert nem maradt ideje arra, hogy soványíthassa is. Mert amikor felkövérítette, a labdacsok bizony mind, egytől egyig szétpukkantak.

Ettől igen megijedt, nem is moccan.

Szétpukkantak, mert levegőből voltak, olyan levegőbuborékok, amiket a tó növényei, állatai szuszogtak ki magukból.

Ezeket rakosgatta nyakára a béka szépítkező boldogságában.

Hát, így odalett a gyöngy, oda bizony a csodakaláris.

Ült a béka ijedten a dinnyehéjon, vízbe lógtak lappantott lábai. Amikor már kilátott az ijedtségéből, észrevette, hogy figyelik. Csücskös fejét majdnem belemártotta a tó vizébe, annyira akarta, hogy meglássa a három compót. (A compók, azok halak, tavi halak, tudós könyvekben olyan nevüket is írják, hogy tinka tinka.)

Hogy éppen tinka tinkák voltak-e vagy compók, amikor elkezdték küldeni fejükből a buborékokat, nem tudom, de nagyon szépen küldték, annyi bizonyos. Olyanok voltak, mint három pikkelyes, szép szódásüveg.

Bizsergett a három compó, tinka tinka, s körülöttük a tó vize.

Valami a békában is bizseregni kezdhetett, mert kacagni szaladt a szája, jajj, úgy kacagott, de úgy. Ujjjaival kicsipentett néhány buborékot, telekanyargatta velük újra a nyakát. Aztán megkövérítette, és pk-pk-pk-pk, pukkantak a buborok, ezen meg a compók kacagtak.

Bizseregtek a compók, pukkasztott a béka. Aztán, ha megunták, mindenki elment dolgára.

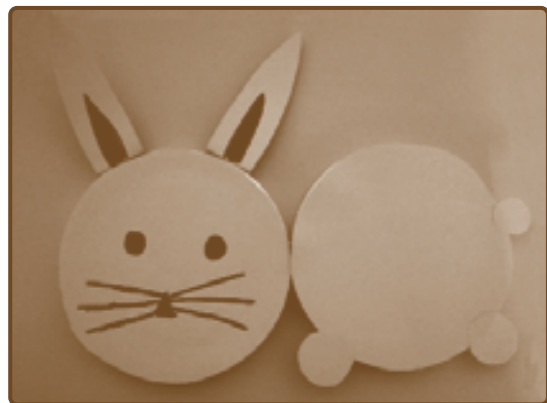
**Boldog
Húsvétot
kivánunk!**

Kifújt, fehér tojásra hobbi-
ragasztóval rögzíthetitek a
préselt vagy szalmavirágot,
a tujaágacskát, a friss zöld
leveleket.

A nyuszi habszivacs vagy vattagolyó fejét,
karton testét és fülét fessétek barnára,
ragasszátok össze, ragasszatok szemet,
orrot, fogat, farkat neki. Műanyag-pohárka
vagy kartonhenger peremére ragasszatok két,
cakkosra vágott, zöld krepp-papír csíkot,
majd barna kartonpánttal „öleljétek”
a nyuszi karjába a tojástartót.

A CSER Kiadó *Húsvéti tojásdíszítés és
Tarkabarka húsvéti díszek* című füzetéből

A sajtodoboz-nyuszi a nagyváradi
Evangélikus Óvodában,
Erdei Tünde óvó néni csoportjában
készült.

Vágjátok ki a mintákat, és
ragasszátok kifűjt, fehér tojásra.

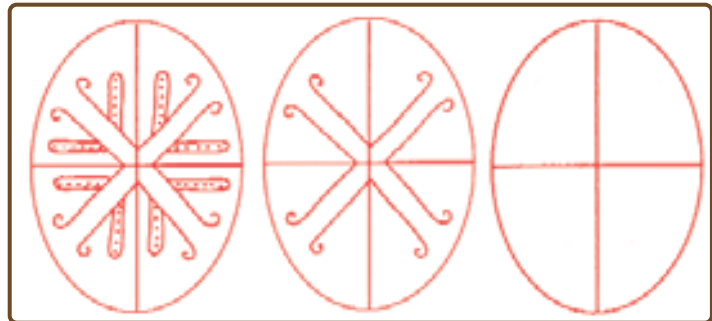
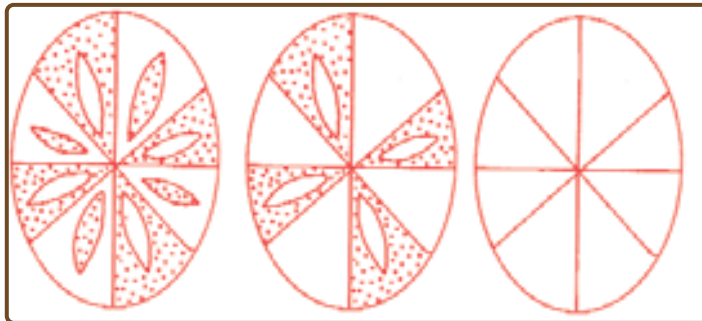
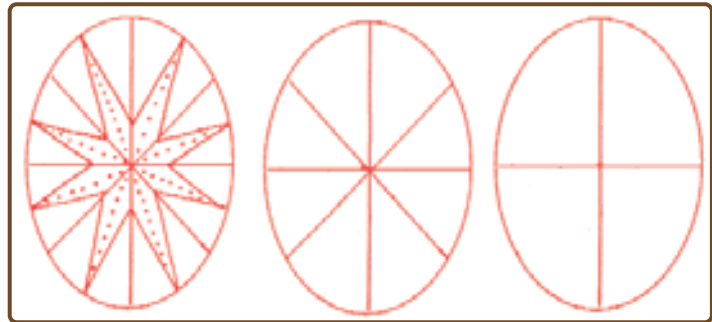
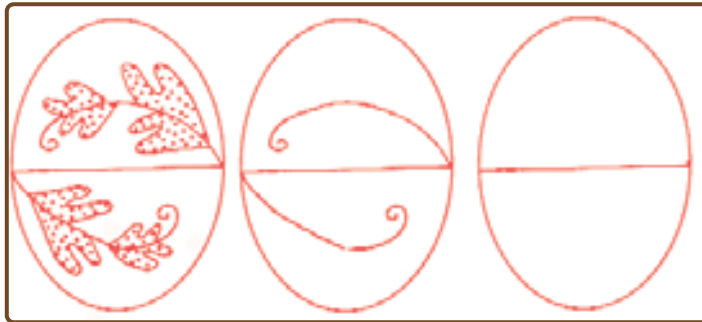
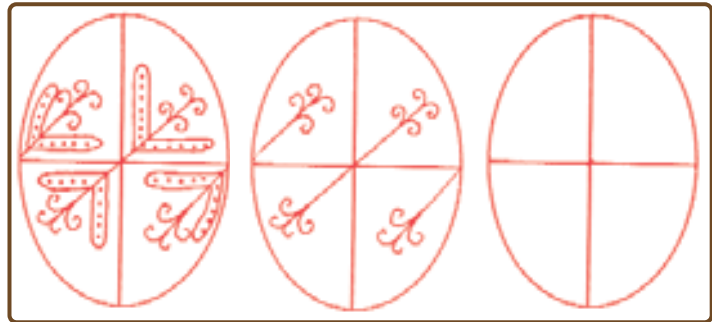
**KERESD
MEG**

az egyforma
tojásokat, és színezd
ki mindkét rajzot.

RAJZOLD

tovább a négyfalusi
tojásmintákat úgy,
hogy minden sorban a
második és a harmadik
is olyan legyen, mint
az első.

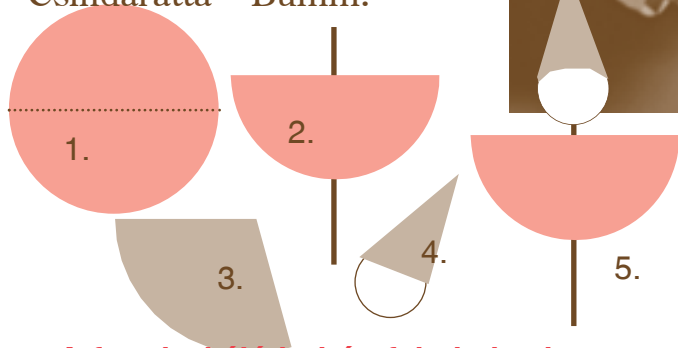

**SZÁMOLD
MEG,**

melyik bohócnak van több virága, labdája, gomb a ruháján?

TÓTH ÁGNES
Április

Megnyílt a négy évszaknak
világhíres porondja.
Porondra lép Április,
a tavasz kamasz bolondja.
Tótágast áll, úgy néz rátok.
Kifütyüli a világot:
Csindaratta – Bumm!

A fogpiszkáló-bohóc feje habszivacs vagy papírgolyó, ruhája félbehajtott kör, sapkája tölcser alakúra ragasztott körcikks, orra piros gyöngyszem.

CSEH KATALIN

Bohóc-vers

Bohóc Balambér a nevem,
Itt a bohóc-oklevelem.
Bohóckodom, mert ez a mesterségem,
Híres késdobáló mind a két testvérem,
Oroszlánidomár a jóapám,
Múlovarnó a jóanyám.

Én szomorú csak álmomban lehetek,
Máskor folyton-folyvást csak neveltetek.

SZÍNEZD KI

a Páll Antalné
korondi
cseréptányérját
idéző rajzot.

Kelő Nap hajnali fénye
Sugároz az Életfára.
Tulipán nyíló virága
Annak aranykoronája.

HERVAY TAMÁS
verse és rajza

Oly sok levél érkezett, hogy csak egy köszönetre futja a hely-

Szivarvány-POSTA

ből, különben nem fér ide mindenki neve: **Lupu Bianka**, Csíkszereda; **Lőrincz Rebeka**, Gyergyószárhegy; **Hevele Anna**, Mezőfény; **Egyed Krisztina**, Segesvár; **Dálnoki Mónika**, Egeres-Gyártelep; **Rácz Anita**, Szilágynagyfalu; **Bálint Noémi**, Sárkány Veronika, Székely Dávid, Marosvásárhely; **Kovács Tímea**, Székelyudvarhely; **Ördög Benjámín István**, Fickópataka; **Szmutku Áron**, Halmi; **Bencze Angéla**, Katalin; **Balla Emőke**, Marosfalu; **Halmi Annamária**, Szilágyper; **Márton Mihály**, Árpástó; **Fina Ágota**, Aranyosgyéres; **Balla Izabella**, Gyergyóújfalu; **Kötő Nóra**, **Harasztosi Tímea**, **Albert Zsófia**, **Kun Eszter** és **Tamás**, Kolozsvár; a marosludasi 2-es Óvoda; a **szatmárnémeti** Árva Bethlen Kata Óvoda; a **brassói** 28-as Óvoda; a **nagyvárad**i Református Zeneóvoda, a Szent László Óvoda; az **aranyosgyéresi** Armonia Óvoda; a **székelyhídi** 2-es Óvoda; az **újszékelyi** óvodások; a **marosvásárhelyi** Al. Cuza Gimnázium I. E, a M. Viteazul Gimnázium I. E; a **nagyvárad**i G. Coșbuc Iskola I. C, a D. Cantemir Iskola I. D; a **szatmárnémeti** Művészeti Líceum I. és II. B; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. és II. C osztálya; a **tordai** I. A; a **szilágyssomlyói** I. A és B; az **érkeserú**i II.; a **magyargoroslói** I.; a **mezőpetri** I. osztály; a **sikaszi** kisiskolások.

KEDVES SZÜLŐK, NEVELŐK!

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 2%-ával támogatták a

NAPSUGÁR ALAPÍTVÁNYT.

Adományukat sok-sok könyvajándékre költöttük.

Ha ebben az évben is méltónak tartanak a támogatásra, válasszák ki a megfelelő eljárást:

● Aki adóbevallásra nem köteles, kérjük, csatolja a munkahelyéről kapott Adózási Igazolványhoz (Fișă Fiscală) a mi adatainkkal kitöltött **230. számú űrlapot**, és küldje el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz. A 230. számú űrlap beírt adatainkkal együtt letölthető honlapunkról is:

www.napsugar.ro.

● Aki adóbevallásra köteles, kérjük, írja a **200. számú űrlap III/2-es pontjához** a mi adatainkat:

Fundația Culturală Napsugár;
Cod de identificare fiscală: 7714627
Cont IBAN: RO16RNCB0106026613330001
Leadási határidő 2009. május 15.

Köszönjük bizalmukat és támogatásukat

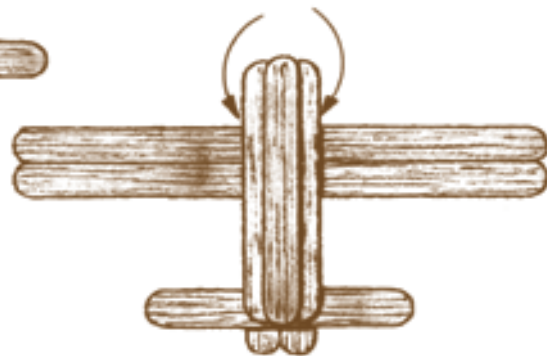
a **NAPSUGÁR** és a **Szivarvány**

ÉPÍTSD FEL

New York felhőkarcolóit gyufásdobozból, a repülőt pedig falapocskákból.

Ha összegyűjtesz jó sok fagyipálcikát, hobbi-ragasztóval repülőt szerkeszthetsz belőlük. Íme két ötlet. Melyik repül jobban?

A gyufásdobozokat kedved szerint ragaszd egymáshoz (csak arra vigyázz, hogy a legalsókban valami nehezebb legyen, akkor nem borul fel könnyen az építmény), burkold színes papírral.

Legkisebb autód mellett igazi felhőkarcolónak fog tűnni.

New Yorkos mese

Szombat délelőtt volt, Anya ruhákat teregetett a kiskádból, Apa pedig felporszívózta a nappalit. Aztán a gyerekszoba következett, úgyhogy Barni, Dorka és Hanna kijött a nappaliba. Apa kihozta a három gyereküket, hogy ne kelljen őket kerülgetni porszívózás közben. Letette Anya kiskádja mellé, aki ekkorra már befejezte a teregetést, és a hálószobában a ruhás szekrényt rendezte. Dorka és Hanna besurrant Anyához, mert nagyon szerettek a ruhák között turkálni, és azt gondolták, hogy a ruharendezés és ruhaturkálás egy és ugyanaz a dolog. Hanna fel is húzta a fejére Apa pizsamáját, Anya zöld sálját pedig a derekára kötötte. Eközben Barninak remek ötlete támadt: fogta a három kisset, és belevette a műanyag kádba. Ezzel el is készült az óceánjáró hajó!

– Hanna, Dorka, gyertek, mindjárt indul a hajó New Yorkba!

Hanna kiszaladt, fején Apa pizsamája, derekán Anya sálja. Beült Barni mellé a hajóba.

– Dúúú, dúúú! Dorka, gyere már, nem halod, hogy szól a hajókürt?

De Dorka felvette Anya egyik hosszúujjú ingét, és most a gombokkal küszködött, mert a hosszú ujjból alig tudta kidugni a kezét.

– Dorka, itt maradsz, ha nem sietsz!

– Dojka, gyeje a hajója! – kiabált Hanna is, de hiába, Dorka se nem látott, se nem hallott,

csak gombolt. Nem lehetett tovább várni, a hajónak pontosan kell indulnia. Barni beindította a hajócsavart, és két lábával elkezdte tolni a kádat a nappali szőnyegén, ki a nyílt vizekre.

Dorka kiszaladt a nappaliba, de gyorsan meg is torpant ott, ahol a szőnyegen a barna minta véget ért, és a kék foltok kezdődtek.

Anya kicsit örült, hogy most már egyedül rendezheti a ruhákat, de öröme nem tartott sokáig. Valami furcsa hangra lett figyelmes, ami nem a porszívó volt. Kiment a nappaliba, ahol Dorka a „parton” állt, és hangosan zokogott.

– Miért itatod az egereket, édes lányom? – kérdezte Anya.

– Me...Ba... Ha... Do... ha... – mondta Dorka, de csak a hüppögést, a szipákolást és a nagy bánatot lehetett megérteni.

– Sajnos lemaradt a hajóról – kiabálta Barni immár a konyhaajtóból, vagyis New Yorkból. – Mi többször hívtuk, de nem jött.

– Szaladj oda, Dorka, ülj be Te is! – mondta Anya.

Dorka nem mozdult, Barni és Hanna gondterhelten ingatták a fejüket.

– Az nem lesz jó – sóhajtott Barni – mert mély az óceán, és még belefulladás.

– Bejefujjad – ráncolta homlokát Hanna is. Dorka megint rázendített a sírásra.

– És nem tudnátok érte visszajönni? – érdeklődött Anya.

– Sajnos nem, mert menetrend szerint csak jövő héten indul vissza a hajó.

– Aha, és mikor lesz a jövő hét?

Barni kicsit gondolkodott.

– Pontosán nem tudom, de azt hiszem csak délután.

– Akkor itt más segítségre lesz szükségünk – mondta Anya, és bement a gyerekszobába.

A nappaliból csak annyit lehetett hallani, hogy a porszívózúgás abbamarad. Kisvártatva megjelent Apa, fején egy sisakkal, kezében a porszívóval, de az most inkább valami más volt, mint porszívó.

– Dorka, akarod, hogy repülővel elvigyelek Barniék után New Yorkba?

Dorka abbahagyta a hüppögést, és bólintott. Apa letette a porszívót a kifutóra, Dorka gyorsan felült rá. Apa mögéje ül, fejébe nyomta Barni biciklis sisakját, és szorosan átölelte.

– Kapaszkodj, megkaptuk a felszállási engedélyt, és indulunk!

Anya bekapcsolta a porszívót, és intett, hogy megkezdhetik a felszállást. És akkor Apa is elkezdte tolni a porszívót a lábával a konyha felé. Már az Atlanti-óceán felett repültek.

– Látod ott messze azokat a felhőkarcolókat? Az New York. És azt a nagy hajót? Az a Barniéké!

Mikor leszálltak New Yorkban, Dorka már mosolygott.

– Gyere, Dorka, épp egy sétahajózásra indulunk, ülj be te is! – mondta Barni.

– Mindjárt köjbehajózzuk az egész jakást! – kiabált Hanna.

Dorka beült a hajóba, Apa elbúcsúzott, és a levegőbe emelkedett, hogy ebéd előtt még a hálószobát is ki tudja porszívózni.

A jövő heti járattal, ami végül pont vacsora

előtt indult, Barni, Hanna és Dorka is hazaért New Yorkból. A vacsoránál pedig mindent részletesen elmeséltek Anyának és Apának.

Fortély Tarapka az erdőszéli lila üvegpalotában lakott szüleivel és egy tucat lila hajú tündérlánnyal. Ablaka a Lombgyűrű erdő játszótérére nyílt. Tündér-, manó-, és erdei állatgyerekek jártak ide minden nap játszani. Hangos nevetés, éneklés zaja verte fel a környéket.

Tarapka, ahogy hazajött a tündériskolából, megebédelt, és rohant is ki a játszótérre. Könyörgött a kanál, a villa, a kés:

– Ne hagyj itt minket mocskosan!

– Légy szíves, mosogass el bennünket! – zokogta a tányér

– Szégyellem, hogy ilyen piszkos vagyok! – kiáltotta Tarapka bögréje.

Tarapka úgy tett, mintha nem is hallaná őket. Mindent

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Tarapka és a mosogatás

otthagyott az asztalon, és szaladt a hintákhoz, mit sem törődve a mosatlan edényekkel.

Felmérgeződött a kanál és a villa. Megkongatták a tányért és a bögrét, és Tarapka után szaladtak, egyenesen a tölgyfahintához. Tarapka mellé érve hangosan csörömpölni kezdtek.

– Lusta Tarapka, rendetlen Tarapka, ebéd után szépen elmosogathatna! – énekelte a tányér, a kanál, a kés, a villa, a bögre.

A manó-, tündér-, állatgyerekek jóízűen nevettek. Tarapka elpirult, nagyon megszégyellte magát, halkán hüppögött, a szemét dörzsölte, hogy elmorzsolja kibugygyanó könnycseppjeit. A mo-

re ki, segíts nekem, hogy bevihessem az edénykéimet!

A tárcsa egy szempillantás alatt ott termett, Tarapka mindent felpakolt rá, és már ment is mosogatni. Ragyogott a kés, a villa, a kanál, a tányér. Megszólalt a tiszta konyha:

– Látod, Tarapka, így kell ezt minden nap!
Most már mehetsz játszani!

Tarapka többet soha nem hagyta mosatlanul edénykeit, evőeszközeit.

Te hogy szoktad ezt?

sogatótól mindezt a konyhából látta. Nagy szégyen – gondolta magában –, ezt jóvá kell tenni! Hamar kinyitotta az ablakot, és kedvesen ki-szól:

– Tarapka, meleg a mosogatóvíz. Hozd be, légy szíves, a tányért, a bögrét, a villát, a kést, a kanalat.

A kis tündérlány hallván a kedves szavakat, bátran visszaszól:

– Megyek azonnal! Tárcácska, kérlek, gye-

Ez a hónap, április jókedvűen indul. Mindjárt el-sejére esik a nagy beugratá-sok napja, amikor a szórako-zottakat és hiszékenyeket egy-kettőre beugratják a huncutabbak. Öreg Barátom azt mondja, hogy kisfiú korá-ban még verset is mondtak hozzá.

Balázs Botond, Segesvár

No de április nem csak a bolondozás-ból áll! Erre a hónap-ra esik az esztendő legnagyobb, Kará-csony után a leggyö-nyörűbb ünnepe, a Húsvét, amikor Jé-zus Krisztus feltáma-dását, a halál fölötti győzelmét ünneplik az emberek. Min-denki szívdobogva várja Húsvét másod-napját, azaz hétfőjét,

amikor is a férfiemberek – kisfiútól felnőttekig – megöntözik a lányokat-néniket. Amíg Dávid, az unokája még kicsi fiú volt, az én öreg Barátom kézenfogva vitte öntözni, de előbb otthon megön-tözték Nanót, Anyukát és

Zágoni Nóra Erika,
Dés

Krisztinát, Dávid nő-vérkéjét. Egy idő óta azonban Dávid a Ba-pója nélkül járogat el öntözni, ha ugyan nem felejtette el az öntöző verset, ame-lyet egyenest az ő számára írt Bapó.

Húsvét hétfőjén én is megöntözöm előbb kedves Fele-ségemet, Típetupát, utána még eltréfál-gatok Mókusnéval,

a szomszédasszonyunkkal.

Képiró Dorottya, Szatmárnémeti

Marica Edina, Brassó

lött. Örülök ennek én is, akárcsak öreg Barátom, aki már egyre türelmetlenebbül várta a tavasz jöttét.

Melyhez hasonló jókat,

Az esztendő leghosszabban nyíló kis virága – öreg Barátom kedvence – a hóvirág. Már december végén felütötte szépséges, konok kis fejét, és most, áprilisban még javában virít. Más tavaszi virágokkal együtt hirdeti, hogy immáron semmi sem tudja útját állni a kikeletnek. Mint ahogy

Húsvét ünnepe az élet diadalát jelzi, úgy a hóvirág is a viruló tavasz győzelmét hirdeti a tél fö-

Crețu Kata, Egri

CSIPIKE

Vágd ki az utolsó bélyeget, ragaszd a gyűjtőlapra, és csoportoddal vagy osztályoddal közös borítékban, névsorral együtt küldjétek el nekünk! Ajándékokat évszáróig megkapjátok.

E lapszám támogatója:

Címlap: BAK SÁRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXX. évfolyam, 324. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. Ára 2 lej

A kutya elment sétálni. Találkozott a rókával, megbarátkozott vele, és meghívta az udvarába. A róka ellopott egy tyúkot, de a kutya elkapta, és megverte. Rájött, hogy soha nem lehetnek igazi barátok.

Sipos József, Szilágysomlyó

Jakab Júlia, Tordaharaszton ▲

▲ Rostás Dóra, Zabola

▲ Dósa Brigitta, Kovászna

Ferencz Anna, Gyergyó-szentmiklós ▼

Élt egyszer egy bánatos manó, szeme, szája nagyon apró. Azért volt bánatos a manó, mert nem nőtt meg, szegény kis apró. Egy öreg fa törzsében lakott, nem is látta szegény a Napot. Mikor meglátta a Napot, örömeben egy nagyot ugrott. Csuka Daczó Balázs, Sepsiszentgyörgy

Hangos vagyok, kicsi vagyok, tapsoljunk csak egy kicsit.

Hangos vagyok, közepes vagyok, tapsoljunk egy középezt.

Hangos vagyok, nagy vagyok, tapsoljunk egy jó nagyot.

Csíki Emese, Csíkszereda

Ébredjetek, gyerekek,
vár a Húsvét titeket.
A sok tojás megfestve,
milyen boldog a Húsvét reggele.
A kislányok szépen felöltöznek,
várják a fiúkat, hogy öntözzenek.

Misti Alíz Erika, Kolozsvár

A tavasz olyan ravasz,
Mint a róka maga,
Sohasem felejttem el,
Olyan jó a tavasz.

**A gyergyószentmiklósi
Fogarassy Mihály Iskola
III. B osztálya**

A természet gyönyörű.
Hóvirágok illatoznak,
A nyuszik ugrándoznak,
A tavaszi nap fényében
Lepkék röpködnek
odakint a réten.
**Besenyői Beatrix,
Szatmárnémeti**

Boros Szilvia, Mocsolya

**Petvai Petra,
Margitta**

**Fülöp Adrienn,
Marosvásárhely**

Volt egyszer egy kicsi-
be, most született nem ré-
gen, s nem tudott még jár-
ni. Egy szép napon a kását
kezdte keresgélni. Most
már mindig magában megy
kapirgálni.

Szigeti Szilvia, Tasnád

Bárdi Ákos Zsolt, Margitta

Rajz- üzenet

▲ Divin Judit,
Nagyvárad

Vass Anett, Kolozsvár ▶

◀ Kardos Anna,
Adrienn, Kissolymos

▶ Krajter Attila,
Szászrégen

▲ Virág Tímea, Kolozsvár

